

**POSUDEK bakalářské práce od PhDr. Jaroslav Sojky, Ph.D.
na práci KRAJKÁŘSTVÍ V ČECHÁCH V 17. A 18. STOLETÍ
od Zdeňky Čížkovské**

Předkládaná práce studentky Zdeňky Čížkovské, jejíž téma bylo zvolené s ohledem na dosavadní osobní studijní a pracovní zájmy a po dohodě se mnou, jejím školitelem a celkově s vlídným ohledem k její upřímné lásce k šitým krajkám, je prací na univerzitní půdě zdánlivě ojedinělou. Přesto plně zapadá do dlouhodobého trendu zájmu studentů o „všednodennost“ v rámci studia dějin a o užité umění v rámci studia užitého umění.

Ačkoliv studentka ze svého svobodného entusiastického rozhodnutí značně překročila pomyslné hranice vymezení tématu (*krajkářství v Čechách barokního období*), zůstala mu veskrze věrnou (*krajkářství*), čehož si velice vážíme. A tak místo jedné kvalitní kapitoly o českém krajkářství se dozvíme o tvorbě téměř v celé Evropě. Ať již v západní, tak i ve východní Evropě. Zde je dobré poznamenat, že autorka práce své téma zná dobře, vynikajícím způsobem užívá odbornou terminologii, takže nikdo nemůže nic namítat, jen nevyužila s dostatečnou hloubkou pramenitou vodu ve studnici literatury a pramenů. Ale můžeme toto slečně vyčítat? Vždyť mnozí studenti ani neví, co znamená heuristika. Nikdo s nimi nechodí do knihovny, neukazuje jim katalogy, nepřibližuje jim fondy a možnosti jejich využití. Vždy znovu a znovu mě děsí, když někdo neví, že v Městské knihovně jsou též Pragensie, že existuje knihovna v Ústavu pro dějiny umění AV ČR atd. A vrcholem je, když mi student řekne, že nikdy nebyl v muzeu... Toto ale není případ slečny Z. Čížkovské. Její případ je o něčem jiném. O nezkrocené vášni k rukodělné činnosti, za kterou každý její písemný projev přirozeně pokulhává. Pro ni nejsou důležitá slova, gramatické chyby, spojky, čárky, ale tvorba! Vlastně se tu setkáváme s někým, kdo nám připomíná mnohé restaurátory. Dobře pracují, žijí svou prací, umí o ní hovořit, ale když mají napsat tzv. restaurátorskou zprávu nebo nějaký podklad třeba pro žurnalisty, je to mnohdy hrůza...

A tak se zřejmě přihodilo, že práce zatížená přemírou nadbytečných informací o módě a přitom lehkomyšlně nevyužívající starší literaturu byla odevzdána poněkud neučesaná.

Ale výsledek je vlastně dobrý, odpovídá naší době a je projevem krajní svobody, kterou studenti mají při svém studiu. Navíc je předkládaná práce „pouze“ bakalářská, takže se můžeme těšit na další vývoj studentky. A to u slečny Zdeňky Čížkové píši s opravdovým potěšením, protože vím, „že staré krajky má mnohem radši než staré paláce nebo obrazy“.

Závěrem s uspokojením a radostí **doporučuji práci slečny Zdeňky Čížkové k obhajobě.**

V Praze 13. června 2017

PhDr. Jaroslav Sojka, Ph.D.